

Pjesma nad pjesmama

¹ Salomonova Pjesma nad pjesmama ² Poljubi me poljupcem usta svojih, ljubav je tvoja slađa od vina. ³ Miris najboljih mirodija, ulje razlito ime je tvoje, zato te ljube djevojke. ⁴ Povuci me za sobom, bježimo! Kralj me uveo u odaje svoje. Igrat ćemo se i radovati zbog tebe, slaviti ćemo ljubav tvoju više nego vino. Pravo je da te ljube. ⁵ Crna sam ali lijepa, kćeri jeruzalemske, kao šatori kedarski, kao zavjese Salomonove. ⁶ Ne gledajte što sam garava, to me sunce opalilo. Sinovi majke moje rasrdili se na mene, postavili me da čuvam vinograde; a svog vinograda, koji je u meni, nisam čuvala. ⁷ Reci mi, ti koga ljubi duša moja, gdje paseš, gdje se u podne odmaraš, da ne lutam, tražeći te, oko stada tvojih drugova. ⁸ Ako ne znaš, o najljepša među ženama, izađi i slijedi tragove stada i pasi kozlice svoje oko pastirskih koliba. ⁹ Usporedio bih te s konjima pod kolima faraonovim, o prijateljice moja. ¹⁰ Lijepi su obrazi tvoji među naušnicama, vrat tvoj pod ogrlicama. ¹¹ Učiniti ćemo za tebe zlatne naušnice s privjescima srebrnim. ¹² - Dok se kralj odmara na svojim dušecima, (tada) nard moj miriše. ¹³ Dragi mi je moj stručak smirne što mi među grudima počiva. ¹⁴ Dragi mi je moj grozd ciprov u vinogradima engedskim. ¹⁵ - Gle, kako si lijepa, prijateljice moja, gle, kako si lijepa, imaš oči kao golubica. ¹⁶ - Gle, kako si lijep,

dragi moj, gle, kako si mio. Zelenilo je postelja naša. ¹⁷ - Grede kuća naših cedri su, a natkrovlje čempresi.

2

¹ - Ja sam cvijet šaronski, ljiljan u dolu. ² - Što je ljiljan među trnjem, to je prijateljica moja među djevojkama. ³ - Što je jabuka među šumskim stablima, to je dragi moj među mladićima; bila sam željna hlada njezina i sjedoh, plodovi njeni slatki su grlu mome. ⁴ Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi. ⁵ Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama, jer sam bolna od ljubavi. ⁶ Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom me grli. ⁷ - Kćeri jeruzalemske, zaklinjem vas srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela! ⁸ Glas dragoga moga! Evo ga, dolazi, prelijeće brda, preskakuje brežuljke. ⁹ Dragi je moj kao srna, on je kao jelenče. Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke. ¹⁰ Dragi moj podiže glas i govori mi: "Ustani, dragano moja, ljepoto moja, i dođi, ¹¹ jer evo, zima je već minula, kiša je prošla i nestala. ¹² Cvijeće se po zemlji ukazuje, vrijeme pjevanja dođe i glas se grličin čuje u našem kraju. ¹³ Smokva je izbacila prve plodove, vinograd, u cvatu, miriše. Ustani, dragano moja, ljepoto moja i dođi. ¹⁴ Golubice moja, u spiljama kamenim, u skrovištima vrletnim, daj da ti vidim lice i da ti čujem glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje krasno." ¹⁵ Pohvatajte lisice, male

lisice što oštećuju vinograde, naše vinograde u cvatu. ¹⁶ Dragi moj pripada meni, a ja njemu, on pase među ljiljanima. ¹⁷ Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, vrati se, dragi moj: budi lagan kao srna, kao lane na gori Beteru.

3

¹ Po ležaju svome, u noćima, tražila sam onoga koga ljubi duša moja, tražila sam ga, ali ga nisam našla. ² Ustat ću dakle i oprčati grad, po ulicama i trgovima tražit ću onoga koga ljubi duša moja: tražila sam ga, ali ga nisam našla. ³ Sretoše me čuvari koji grad obilaze: “Vidjeste li onoga koga ljubi duša moja?” ⁴ Tek što pođoh od njih, nađoh onoga koga ljubi duša moja. Uхватила sam ga i neću ga pustiti, dok ga ne uvedem u kuću majke svoje, u ložnicu roditeljke svoje. ⁵ Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela! ⁶ Što se to diže iz pustinje kao stup dima iz kada smirne i tamjana i svih prašaka mirodijskih? ⁷ Gle, to je nosiljka Salomonova, oko nje šezdeset kršnih momaka između najkršnijih u Izraelu. ⁸ Svi su vični mačevima, za rat su izvježbani, svakome je sablja o boku zbog opasnosti noćnih. ⁹ Sebi je prijestolje načinio kralj Salomon od drveta libanskoga. ¹⁰ Stupove je napravio od srebra, naslon od zlata, sjedište od grimiza, unutra je sve ukrašeno ljubavlju kćeri jeruzalemskih. ¹¹ Izađite, kćeri sionske, i vidite kralja Salomona

pod dijademom kojim ga mati ovjenčala na dan svadbe njegove, na dan radosti njegova srca.

4

¹ Kako si lijepa, prijateljice moja, kako si lijepa! Imaš oči kao golubica (kad gledaš) ispod koprene. Kosa ti je kao stado koza što izadoše na brdo Gilead. ² Zubi su ti kao stado ovaca ostrizanih kad s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena. ³ Usne su tvoje kao trake od grimiza i riječi su tvoje dražesne, kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom. ⁴ Vrat ti je kao kula Davidova, za obranu sagrađena: tisuću štitova visi na njoj, sve oklopi junački. ⁵ Tvoje su dvije dojke kao dva laneta, blizanca košutina, što pasu među ljljanima. ⁶ Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, poći ću na brdo smirne, na brežuljak tamjana. ⁷ Sva si lijepa, prijateljice moja, i nema mane na tebi. ⁸ Pođi sa mnom s Libana, nevjesto, pođi sa mnom s Libana. Siđi s vrha Amane, s vrha Senira i Hermona, iz lavljih spilja, s planina leopardskih. ⁹ Srce si mi ranila, sestro moja, nevjesto, srce si mi ranila jednim pogledom svojim, jednim samim biserom kolajne svoje. ¹⁰ Kako je slatka ljubav tvoja, sestro moja, nevjesto! Slađa je ljubav tvoja od vina, a miris ulja tvojih ugodniji od svih mirisa. ¹¹ S usana tvojih, nevjesto, saće kapa, pod jezikom ti je med i mlijeko, a miris je haljina tvojih kao miris libanski. ¹² Ti si vrt zatvoren, sestro moja, nevjesto, vrt zatvoren i zdenac zapečaćen. ¹³ Mladice su tvoje vrt mogranja pun biranih

plodova: ¹⁴ nard i šafran, mirisna trska i cimet, sa svim stabljikama tamjanovim, smirna i aloj s najboljim mirisima. ¹⁵ Zdenac je u mom vrtu, izvor žive vode koja teče s Libana. ¹⁶ Ustani, sjevernjače, duni, južni vjete, duni nad vrtom mojim, neka poteku njegovi mirisi. Neka dragi moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove u njemu.

5

¹ Došao sam u vrt svoj, o sestro moja, nevjesto, berem smirnu svoju i balzam svoj, jedem med svoj i saće svoje, pijem vino svoje i mlijeko svoje. Jedite, prijatelji, pijte i opijte se, mili moji! ² Ja spavam, ali srce moje bdi. Odjednom glas! Dragi moj mi pokuca: "Otvori mi, sestro moja, prijateljice moja, golubice moja, savršena moja, glava mi je puna rose a kosa noćnih kapi." ³ "Svukla sam odjeću svoju, kako da je odjenem? Noge sam oprala, kako da ih okaljaj?" ⁴ Dragi moj promoli ruku kroz otvor, a sva mi utroba uzdrhta. ⁵ Ustadoh da otvorim dragome svome, a iz ruke mi prokapa smirna i poteče niz prste na ručku zavora. ⁶ Otvorih dragome svome, ali on se već bijaše udaljio i nestao. Ostala sam bez daha kad je otišao. Tražila sam ga, ali ga nisam našla, zvala sam, ali nije se odazvao. ⁷ Sretoše me čuvari koji grad obilaze, tukli su me, ranili i plašt mi uzeli čuvari zidina. ⁸ Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ako nađete dragoga moga, što ćete mu reći? Da sam bolna od ljubavi. ⁹ Što je tvoj dragi bolji od drugih, o najljepša među

ženama, što je tvoj dragi bolji od drugih te nas toliko zaklinješ? ¹⁰ Dragi je moj bijel i rumen, ističe se među tisućama. ¹¹ Glava je njegova kao zlato, zlato čisto, uvojci kao palmove mladice, crne poput gavrana. ¹² Oči su njegove kao golubi nad vodom potočnom; zubi mu kao mlijekom umiveni, u okvir poredani. ¹³ Obrazi su njegovi kao lijehe mirisnog bilja, kao cvijeće ugodno, usne su mu ljiljani iz kojih smirna teče. ¹⁴ Ruke su mu zlatno prstenje puno dragulja, prsa su njegova kao čista bjelokost pokriva safirima. ¹⁵ Noge su mu stupovi od mramora na zlatnom podnožju. Stas mu je kao Liban, vitak poput cedra. ¹⁶ Govor mu je sladak i sav je od ljupkosti. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, o kćeri jeruzalemske.

6

¹ Kamo je otišao dragi tvoj, o najljepša među ženama? Kuda je zamakao dragi tvoj, da ga tražimo s tobom? ² Dragi je moj sišao u svoj vrt k lijevama mirisnog bilja da pase po vrtovima i da bere ljiljane. ³ Ja pripadam dragome svome, dragi moj pripada meni, on pase među ljiljanima. ⁴ Lijepa si, prijateljice moja, kao Tirsu, krasna si kao Jeruzalem, strašna kao vojska pod zastavama. ⁵ Odvrati oči svoje od mene jer me zbunjuju. Kosa je tvoja kao stado koza koje silaze s Gileada. ⁶ Zubi su ti kao stado ovaca ostrizanih kada s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena. ⁷ Kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom. ⁸ Ima šezdeset kraljica, osamdeset inoča, a

djevojaka ni broja se ne zna. ⁹ Ali je samo jedna golubica moja, savršena moja, jedina u majke, izabrana u roditeljke svoje. Vidjele su je djevojke i nazvale je blaženom, a kraljice i inoče hvale su joj izrekle. ¹⁰ Tko je ova koja dolazi kao što zora sviće, lijepa kao mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod zastavama? ¹¹ Siđoh kroz nasade oraha da vidim mladice u dolinama, da pogledam pupaju li vinogradi, cvatu li mogranji. ¹² Ne znam kako, tek želja moja pope me na kola naroda mog kneževskog.

7

¹ Vрати se, Sulamko, vrati se, vrati se da te gledamo! Što ćete vidjeti na Sulamki koja pleše u dva zbora? ² Kako su krasni koraci tvoji u sandalama, kćeri kneževska! Pregibi su bokova tvojih kao grivne stvorene rukom umjetnika. ³ Pupak ti je kao okrugla čaša koja nikad nije bez pića. Trbuh ti je kao stog pšenice ograđen ljiljanima. ⁴ Dvije su dojke tvoje dva laneta, blizanca košutina. ⁵ Vrat je tvoj kao kula bjelokosna. Oči su tvoje kao ribnjaci u Hešbonu kod vrata batrabimskih. Nos ti je kao kula libanska što gleda prema Damasku. ⁶ Glava je tvoja kao brdo Karmel, a kosa na glavi kao purpur i kralj se zapleo u njene pletenice. ⁷ Kako si lijepa i kako si ljupka, o najdraža, među milinama! ⁸ Stas je tvoj kao palma, grudi su tvoje grozdovi. ⁹ Rekoh: popet ću se na palmu da dohvatim vrške njezine, a grudi će tvoje biti kao grozdovi na lozi, miris daha tvoga kao jabuke. ¹⁰ Usta su tvoja kao najbolje vino. Koje odlazi

ravno dragome mome kao što teče na usnama usnulih. ¹¹ Ja pripadam dragome svome i on je željan mene. ¹² Dođi, dragi moj, ići ćemo u polja, noćivat ćemo u selima. ¹³ Jutrom ćemo ići u vinograde da vidimo pupa li loza, zameće li se grožđe, jesu li procvali mogranji. Tamo ću ti dati ljubav svoju. ¹⁴ Mandragore šire miris, u našim kućama ima svakog voća, novoga i starog, za te sam ga čuvala, o najdraži moj!

8

¹ O, da si mi brat, da si sisao prsa majke moje, našla bih te vani, poljubila bih te i nitko me zato ne bi prezirao. ² Povala bih te i uvela u kuću majke svoje koja me odgojila, pojila bih te najboljim vinom i sokom od mogranja. ³ Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom me grli. ⁴ Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ne budite, ne budite ljubav mojuš dok sama ne bude htjela! ⁵ Tko je ta što dolazi iz pustinje, naslonjena na dragoga svoga? Probudio sam te pod jabukom gdje te mati rodila, gdje te na svijet dala roditeljka tvoja. ⁶ Stavi me kao znak na srce, kao pečat na ruku svoju, jer ljubav je jaka kao smrt, a ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin žar vatre i plamena Jahvina. ⁷ Mnoge vode ne mogu ugасiti ljubav niti je rijeke potopiti. Da netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao prezir na sebe. ⁸ Imamo malu sestru koja još nema grudi, što ćemo činiti sa svojom sestrom kad bude riječ o njoj? ⁹ Ako bude poput zida, sagradit ćemo na njemu krunište

od srebra; ako bude poput vrata, utvrdit ćemo ih cedrovim daskama. ¹⁰ Ja sam zid i grudi su moje kule: tako postadoh u očima njegovim kao ona što nađe smirenje. ¹¹ Salomon ima vinograd u Baal Hamonu, dao ga je čuvarima i svaki mora donijeti za urod tisuću srebrnjaka. ¹² Moj vinograd je preda mnom: tebi, Salomone, tisuća, a dvjesta onima što čuvaju plodove. ¹³ O ti, koja boraviš u vrtovima, drugovi slušaju glas tvoj, daj da ga i ja čujem! ¹⁴ Pohitaj, mili moj, budi kao srna i kao jelenče na gorama mirisnim!

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7